

ЄРЁМКО Олександр Олександрович (28. 04. 1943, Улан-Батор) — фахівець у галузі фізики твердого тіла. Доктор фізико-математичних наук (1996). Премія ім. О. Давидова НАНУ (2002). Закін. Київський університет

(1965). Працював у Інститутах металофізики (1965–67) та фізики (1970–73) АН УРСР; від 1973 — в Інституті теор. фізики НАНУ (усі — Київ); від 1997 — провідний науковий співробітник Наукові дослідження: теорія екситонів та оптичні властивості кристалів; теорія солітон. станів в одновимірних молекуляр. системах; теорія хвиль густини заряду в квазіодновимірних провідниках.

Основні праці

Поглинання світла кристалами при наявності просторової дисперсії // УФЖ. 1973. Т. 18, № 11 (співавтор); Дисоціація давидовських солітонів в полі електромагнітної хвилі // Доп. АН УРСР. 1984. № 3; Mean-field solution of the continuum Fröhlich problem at finite temperature // Phys. Rev. B. 1994. Vol. 50, № 8; Solitons in alpha-helical proteins // Phys. Rev. E. 2004. Vol. 70, № 3 (співавтор); Ratchet behaviour of polarons in molecular chains // J. Phys.: Condensed Matter. 2008. Vol. 20, № 25 (співавтор).

А. Г. Загородній

Бібліографічний опис:

Єремко Олександр Олександрович / А. Г. Загородній // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19963>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).